Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

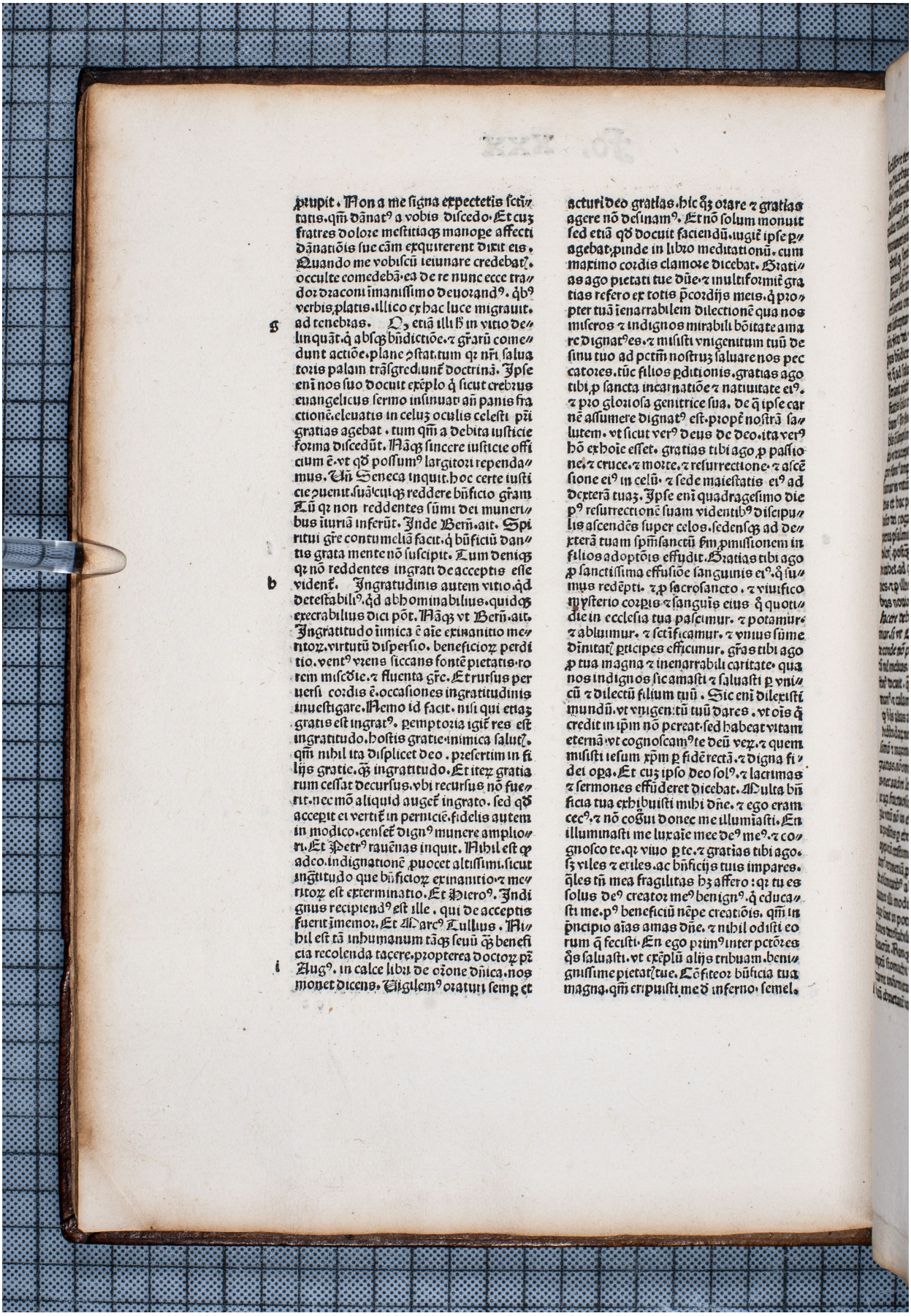

rupit. Non a me signa expectetis scie/
ratis. qm̃ dānat⁹ a vobis discedo. Et cuz
fratres dolore mestitiaq; manore affecti
dānatiōis sue cām exquirerent dixit eis.
Quando me vobiscū ieiunare credebat⁹.
occulte comedebā. ea de re nunc ecce tra/
dor draconi imanissimo deuorand⁹. ab⁹
verbis. platis. illico ex hac luce migrauit.
g ad tenebras. O, etiā illi ḃ in vitio de/
linquāt. q absq; bñdictiōe. z grārū come/
dunt actiōe. plane ꝑstat. tum qz nr̄i salua
toris palam trāsgrediunt doctrinā. Ipse
enī nos suo docuit exēplo q̄ sicut crebrus
euangelicus sermo insinuat. añ panis fra
ctionē. eleuatis in celuz oculis celesti p̄i
gratias agebat. tum qm̃ a debita iusticie
forma discedūt. Nāq; sincere iusticie offi
cium ē. vt qd̄ possum⁹ largitori rependa/
mus. Un̄ Seneca inquit. hoc certe iusti
cie ꝓuenit. suā cuiq; reddere bñficio grām
Tū qz non reddentes sūmi dei muneri/
bus iniuriā inferūt. Inde Bern̄. ait. Spi
ritui gr̄e contumeliā facit. q̄ bñficiū dan/
tis grata mente nō suscipit. Tum denicq
qz nō reddentes ingrati de acceptis esse
b videnť. Ingratudinis autem vitio. q̄d
detestabili⁹. q̄d abhominabilius. quidq;
execrabilius dici põt. Nāq; vt Bern̄. ait.
Ingratitudo inimica ē aie exinanitio me/
ritoz. virtutū dispersio. beneficioz perdi
tio. vent⁹ siccans fontē pietatis. ro
rem misēdie. z fluenta gr̄e. Et rursus per
uersi cordis ē occasiones ingratitudinis
inuestigare. Nemo id facit. nisi qui etiaz
gratis est ingrat⁹. peruptoria igit̄ res est
ingratitudo. hostis gratie. inimica salut̄.
qm̃ nihil ita displicet deo. p̄sertim in fi
lijs gratie. q̄s ingratitudo. Et itez gratia
rum cessat decursus. vbi recursus nō fue/
rit. nec mō aliquid augeť ingrato. sed qd̄
accepit ei vertit̄ in pernicie. fidelis autem
in modico. censeť dign⁹ munere amplio/
ri. Et Petr⁹ rauēnas inquit. Nihil est q̄
adeo. indignationē ꝓuocet altissimi. sicut
ingtitudo que bñficioz exinanitio. z me/
ritoz est exterminatio. Et Hiero⁹. Indi
gnus recipiend⁹ est ille. qui de acceptis
fuerit ĩmemor. Et Marc⁹ Tullius. Nihil est tā inhumanum tāq; seuū q̄s benefi
cia recolenda tacere. propterea doctoz p̄
i Aug⁹. in calce libri de oꝛone dñica. nos
monet dicens. Vigilem⁹ oraturi semp et
acturi deo gratias. hic q̄z orare z gratias
agere nō desinam⁹. Et nō solum monuit
sed etiā qd̄ docuit faciendū. iugit̄ ipse p/
agebat. vnde in libro meditationū. cum
maximo cordis clamore dicebat. Grati/
as ago pietati tue dñe. z multiformit̄ gra
tias refero ex totis p̄cordijs meis. q̄ pro/
pter tuā ineffabilem dilectionē qua nos
miseros z indignos mirabili bōitate ama
re dignat⁹es. z misisti vnigenitum tuū de
sinu tuo ad pctm̃ nostruz saluare nos pec
catores. tūc filios ꝓditionis. gratias ago
tibi. p̄ sancta incarnatiōe z natiuitate ei⁹.
z p̄ gloriosa genitrice sua. de q̄ ipse car
nē assumere dignat⁹ est. propt̄ nostrā sa/
lutem. vt sicut ver⁹ deus de deo. ita ver⁹
hō ex hoie esset. gratias tibi ago p passio
ne. z cruce. z morte. z resurrectione. z ascē
sione ei⁹ in celū. z sede maiestatis ei⁹ ad
dexterā tuaz. Ipse enī quadragesimo die
p⁹ resurrectionē suam videntib⁹ discipu/
lis ascendēs super celos. sedensq; ad de/
xterā tuam spm̃ sanctū sm̃ promissionem in
filios adoptōis effudit. Gratias tibi ago
p̄ sanctissima effusiōe sanguinis ei⁹. q̄ fu/
sus redēpti. z p̄ sacrosancto. z viuifico
mysterio corpis z sanguis eius q̄ quoti/
die in ecclesia tua pascimur. z potamur.
z abluimur. z sctificamur. z vnus sūme
dinitat̄ principes efficimur. gras tibi ago
p̄ tua magna z inenarrabili caritate. qua
nos indignos sic amasti z saluasti p vni/
cū z dilectū filium tuū. Sic enī dileristi
mundū. vt vnigenitū tuū dares. vt omis q̄
credit in ipm̃ nō pereat. sed habeat vitam
eternā. vt cognoscam⁹ te deū verū. z quem
misisti iesum xp̃m p fidē rectā. z digna fi/
dei opa. Et cuz ipso deo sol⁹. z lacrimas
z sermones effuderet dicebat. Multa bñ
ficia tua exhibuisti mihi dñe. z ego eram
cec⁹. z nō cogui donec me illuminasti. En
illuminasti me luraie mee de⁹ me⁹. z co/
gnosco te. qz vnus p te. z gratias tibi ago.
fz viles z exiles. ac bñficijs tuis impares.
q̄les tū mea fragilitas hz affero: qz tu es
solus de⁹ creator me⁹ benign⁹. q̄ educa/
sti me. p⁹ beneficiū nēpe creatiōis. qm̃ in
principio aias amas dñe. z nihil odisti eo
rum q̄ fecisti. En ego prim⁹ inter pctōres
q̄s saluasti. vt exēplū alijs tribuam. beni/
gnissime pietatis tue. Cōfiteor bñficia tua
magna. qm̃ eripuisti me d̄ inferno. semel.